

[Marianne Bentsen-Pedersen]

der er to, der er færdige med en uddannelse, og i det halve år, der er, til det næste kalenderår begynder, er de arbejdsløse. Den ene forbliver så arbejdsløs, den anden får arbejde. Den arbejdsløse har en studiegæld på 150.000 kr. Den anden, der har arbejde, har en indkomst på 150.000 kr. Hvis de efter det år, hvor den ene har haft arbejde og den anden har været arbejdsløs, kommer på højskole, vil det betyde, at den, der har en indkomst på 150.000 kr., men ingen studiegæld, kan få statsstøtte, mens den, der har en studiegæld på 150.000 kr., og som er arbejdsløs, ikke kan få noget.

Jeg kan ikke forstå, at det skal være økonomisk lighed, men det er måske i virkeligheden heller ikke det, man ville. Hvad nu, hvis nogen har obligationer? Så kan de jo også klippe kuponer, mens de er på højskole. Det er det, det går på. Hvis man har en indkomst, mens man er på højskole, skal man ikke have statsstøtte. Hvis nu man kan klippe kuponer i stedet for, skal det så også tælle med, sådan at hvis man får det, mens man er på højskole, så kan man ikke få statsstøtte? Det kunne jeg da godt tænke mig at få at vide. Jeg tror mere, det er et spørgsmål om, hvor man har pengene fra, nemlig fra understøttelsen, og ikke så meget et spørgsmål om, hvor mange penge man har.

Jeg kan godt sige, at vi vil ikke være med til at tage penge fra de arbejdsløse, heller ikke selv om det radikale venstre kender til højskoleelever, som har for mange penge, og som er arbejdsløse. Det skal ikke være vores udgangspunkt i hvert fald. Men vi vil da gerne være med til at se på en forhøjelse af grundstøtten generelt. Det kan der måske nok være behov for. Især efter de udtalelser, undervisningsministeren er kommet med, må det være meget påkrævet. Det vil jeg gerne give min fulde støtte til.

Halvgaard (FP):

Jeg skal sådan set ikke blande mig i den hede diskussion, der er mellem de forskellige grupper her i folketinget, men vil blot sige, at fremskridtspartiet udmærket godt kan se de intentioner, der ligger til grund for fremsættelsen af forslaget, men for mig er det noget svært at se konsekvenserne helt klart. Der er i forslaget i forhold til den praksis, som gælder i dag, efter mit skøn både positive og

negative elementer. Jeg håber, et grundigt udvalgsarbejde kan klargøre sagen.

Bente Juncker (CD):

Det radikale venstre fremkom med dette forslag til folketingsbeslutning i forbindelse med en planlagt besparelse på 10 mill. kr. på elevstøtten til elever ved de frie højskoler, kostskoler. Denne besparelse opnås ved, at dagpengemodtagere, der ikke er forsørgere, ikke længere skal kunne søge statstilskud.

Vi er fra CDs side enige med ministeren i, at der kan spares her, og vi ser ingen grund til at tro, at dagpengemodtagere, der ikke er forsørgere, men har en særlig trang situation, ikke skulle kunne opnå frivillig kommunal støtte. Det er efter vores mening urimeligt, når nogle elever kan bringe sig i en særlig favorabel situation økonomisk set ved både at indkassere dagpenge og statsstøtte.

Vi finder det helt på sin plads, at man som dagpengemodtager kan bevare sin dagpengeret under et højskoleophold, men de radikales tanke må jeg betegne som dobbeltkonfekt, og det må CD afvise.

Angående regulering af elevstøttepuljen, som indtil nu har fundet sted alene efter pris- og lønudviklingen og ikke efter udviklingen i årselevtallet, kan der derimod være grund til at se på tingene. Der påstås, at der skulle være et efterslæb på 43 mill. kr. Dette tals nøjagtighed kan jeg ikke tage stilling til, men det er da klart, at ændrer man reguleringsgrundlaget i overensstemmelse med forslaget, vil det koste en betydelig sum penge, som forslaget ikke anviser veje til at finde.

Min sidste kommentar gælder særstøtten på 10 pct. ud over grundstøtten til undervisningspligtige efterskoleelever. Den er begrundet i undervisningspligtens længde. Vi mener da også, det er rimeligt nok, at der er reel mulighed for, at elever, der af en eller anden grund ønsker det, kan opfylde undervisningspligten i en anden skoleform end folkeskolen. Sådan en mulighed skal ikke være forbeholdt en lille udvalgt skare. Men dette skulle nødtigt være en slags sovepude – forstået på den måde, at vi siger: skidt med at overveje ændringer af form og indhold i folkeskolens overbygning; passer den ikke til en del af eleverne, kan vi jo bare sende dem på en efterskole. Det alternativ, som efterskolerne udgør, vil der altid være behov for, men æn-